Ab6e-18990919-02

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐτησία ..... Δραχ. 30
Ἐξάμηνος ..... » 15
Τρίμηνος ..... » 8

ΕΝ ΤΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗ

Ἐτησία ..... φρ. χρ. 40
Ἐξάμηνος ..... » » 20
Τρίμηνος ..... » » 12

ΔΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος
ΕΝ ΤΗ ΛΟΙΠΗ ΕΛΛΑΔΙ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἀποστελλομένης ἀμέσως εἰς τὰ γραφεῖά μας
ΕΝ ΤΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗ ὡσαύτως διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἀποστελλομένης ἀμέσως εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ — ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐν Ἀθήναις, Πλατεῖα Λουδοβίκου — ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 219

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΑΘΗΝΑΙ ΑΡΙΘ. 748

ΔΙΕΥΘΥΝΤαΙ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΦΡ. ΒΙΡΒΙΛΗΣ—Α. ΣΗΚΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΙΤΗ 14 Σεπτεμβρίου 1899

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,, ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ ἐν «Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ» καὶ προπληρώνοντες τὴν ἐτησίαν συνδρομήν των ἢ ἀνανεώνοντες αὐτήν, ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ἀποδείξεώς των δύνανται φωτογραφεῖν εἰς τὸ παγίγνωστον φωτογραφεῖον τοῦ κ. Μπίρκου (ἀπέναντι τῆς οἰκίας Μελᾶ) νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν 6 μεγάλας φωτογραφίας.

Οἱ δὲ ἐν τῷ **ἐξωτερικῷ** ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ δι' ἓν ἔτος καὶ προπληρώνοντες, ἢ ἀνανεώνοντες τὴν συνδρομήν των, ἀποστέλλοντες εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Νεολόγου» τὴν φωτογραφίαν των, θὰ λαμβάνωσι μίαν μεγάλην φωτογραφίαν των εἰς φυσικὸν μέγεθος **ὅσον τὸ σχῆμα τοῦ «Νεολόγου»**, καλλιτέραν ἀπὸ πᾶσαν ἐλαιογραφίαν καὶ ὡραιότατον κόσμημα τῆς αἰθούσης των ἄνευ ἐπιβαρύνσεως ταχυδρομικῶν ἐξόδων διὰ τὴν ἀποστολήν.

Οἱ μέχρι τοῦδε συνδρομηταί μας τοῦ **«Ἐξωτερικοῦ»** παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι ποῖον ἐκ τῶν δύο σατυρικῶν μας φύλλων τὴν «Σφῦραν» ἢ τὸν «Ρωμηὸν» ἐπιθυμοῦσι νὰ λαμβάνωσι, προσφερόμενα δωρεὰν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ «Νεολόγου».

Εἰς πάντας τέλος τοὺς συνδρομητάς μας, παλαιοὺς καὶ νέους, ἀποστέλλομεν δωρεὰν τὸ μηνιαῖον Δελτίον τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ χρησιμώτερον καὶ κοινωφελέστερον τῶν περιοδικῶν.

ΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως εἶνε ἐθνικῶς, οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς τόσον σπουδαῖον, ὥστε νὰ μὴ θεωρηθῇ ἢ ὡς ἄκακος εὐχὴ ἢ ἐγκύκλιος τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε ἓν σημεῖον ἀλάνθαστον κακοξεξίας καὶ ὡς τοιοῦτον θεωρεῖται αὐτὴ ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν χωρίων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων των εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν γίνεται εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑφ' οὓς ὅρους καὶ παρ' ἡμῖν. Τρέμομεν ἑκάστοτε ἐκ χαρᾶς τὰς χεῖρας διότι Ἀθῆναι καὶ Πειραιεὺς αὐξάνουσι τὸν πληθυσμόν. Ἀλλ' ὅταν τοῦτο γίνεται εἰς βάρος τῶν ἀγροτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν πληθυσμῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἀγροὶ καὶ πᾶσα παραγωγικὴ ἐργασία ἐλαττοῦται, μόνον λέγος λύπης εἶνε καὶ ὄχι χαρᾶς. Ἀλλ' ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν Κυβέρνησις καὶ διοίκησις, ἡ ἐπανάστασις αὕτη δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ λάβῃ χώραν. Ὅσως τὰ δόση τηροῦσι τὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ φυσικῷ κόσμῳ καὶ κανονίζουσι τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὑδάτων, τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ἄλλων φυσικῶν παραγόντων, οἱ διάφοροι κοινωνικοί, πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ θεσμοὶ συντελοῦσιν ἐπίσης εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν. Ἀλλ' ἡμεῖς διοικητικῶς καὶ κυβερνητικῶς εἴμεθα ἀντάρται κατὰ τῆς λογικῆς αὐτῆς. Διὰ τῆς κακοδιοικήσεως, τῆς ἐλλείψεως τάξεως καὶ ἀσφαλείας δὲν κρατοῦμεν μόνον εἰς βάρβαρον κατάστασιν τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς, ἀλλὰ διώκομεν εἰς τὰς πόλεις πάντα δυνάμενον νὰ ζήσῃ ἐκεῖ, ἐνῷ εἰς τὸ χωρίον του εἶνε ἀπαραίτητος παράγων κοινωνικὸς καὶ γεωργικός. Οἰκονομικὰ καὶ πνευματικὰ κεφάλαια οὕτω συσσωρεύονται εἰς Ἀθήνας κυρίως, ἐνῷ αἱ ἀπαρχαὶ ἐρημοῦνται. Εἶνε ἀναπόδραστον τοῦτο εἰς χώραν ὅπου αἱ ἐξοποροι κῶραι δυσκόλως ἀποφεύγουσι τὴν ἀπαγωγὴν καὶ τοὺς νόμους ὑποκαθιστᾷ ἡ θέλησις τῶν Τσακιράδων καὶ τῶν Μαστοράκων. Ἀλλ' ὁ λόγος δὲν εἶνε μόνος αὐτός. Ἐνῷ τὸ Κράτος διὰ τῆς διοικήσεώς του συντρέχει ἀρνητικῶς εἰς τὴν φυσικὴν αὐτὴν ροπὴν τῶν νεωτέρων χρόνων τῆς πρὸς τὰς πόλεις μεταναστεύσεως, διὰ τῆς συσσωρεύσεως τῶν πάντων εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τῆς ἐλλείψεως πάσης προνοίας ὅπως ἐξυψώσῃ τοὺς παραγωγικοὺς πόρους, εἰσάγον τὴν βελτίωσιν καὶ τὰ φῶτα, καθιστᾷ τοῦτο καὶ θετικῶς ἀναγκαῖον. Ἔξω τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἀντίθεσις εἶνε καταφανεστάτη.

Συγκοινωνία δύσκολος, ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία πρωτόγονος, στοιχειώδης ἔλλειψις πάσης κυβερνητικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, λειτουργία δήμων καὶ λοιπῶν ἀρχῶν μεσαιωνικὴ ὠθοῦσι τὸν ἐγκαταλελειμμένον αὐτὸν πληθυσμὸν εἰς τὴν μετανάστευσιν καὶ τὸν ἐκπατρισμόν. Ἡ ἐπιθυμία τῆς βελτιώσεως τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν, ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται φυσικῶς δὲν εἶνε δυνατὴ εἰς τὰ χωρία, ἐπανάστασις ἐπῆλθεν εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὀρέξεις. Ἔπρεπε καὶ ἡ παραγωγικὴ δύναμις νὰ ἐξευγενισθῇ καὶ καλλιτερεύσῃ ἐν ἴσῳ μέτρῳ, ὅπως τὰς ἱκανοποιήσῃ. Ἀλλ' ἐδῶ γεωργικῶς καὶ ἐν γένει παραγωγικῶς ὀπισθοδρομοῦμεν καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ ζητηθῇ ἡ ἱκανοποίησις τῶν ὀρέξεων καὶ τῶν πόθων αὐτῶν ἀλλαχοῦ. Ἡ προκύπτουσα ἐκ τούτου μεγάλη κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζημία μόνον εἰς τοὺς πολιτευομένους ἡμῶν δὲν εἶνε αἰσθητή. Εἰς ὅλα ὅμως τὰ ἄλλα Κράτη μὲ βλέμμα ὄχι περίφροντι, ἀλλὰ περίφοβον, θὰ ἔβλεπον τοιαύτην κίνησιν. Οὐδεὶς λόγος ὠθεῖ τὸν Ἕλληνα εἰς ἐκπατρισμόν, τίποτε ἄλλο δὲν τὸν κάμνει ἀπὸ χωρικὸν ἢ ἐπαρχιώτην ἀστὸν καὶ Ἀθηναῖον ἢ Πειραιώτην κατὰ τὰ 90 ο/ο παρὰ ἡ κακοκυβερνησία. Νὰ ὑποδοηθῇ ἡ Ἀγγλία τὴν μετανάστευσιν ἢ ἄλλον τὸν ἀποικισμόν, τὸ ἐννοεῖ τις, διότι ἡ Ἀγγλία οὕτω νέας δυνάμεις ἀποκτᾷ. Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς εἶνε μία συμφορὰ καὶ τὸν χωρικὸν ἢ εἰς τὰς πόλεις ἐξοίκησις καὶ ὁ ἐκπατρισμός. Εἰς τὰ μικρὰ κράτη τοῦ Ἄλμου τὰ ζηλότυπα τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς διαιωνίσεώς των, ὁ ἐκπατρισμὸς ὄχι μόνον ἄγνωστος εἶνε, ἀλλὰ καὶ δύσκολος καταντᾷ, διότι αἱ κυβερνήσεις ἔχουν λάβῃ αὐσκηρότατα ἀπαγορευτικὰ μέτρα. Μόνον εἰς τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀναρχικὴν χώραν μας αὐτὰ εἶνε ἄγνωστα πράγματα. Ὁ Ἕλλην δύναται ν' ἀφήσῃ τὴν ἑστίαν του μεθ' ἡδονῆς καὶ ν' ἀρνηθῇ τὴν πατρίδα του. Τοιαύτη παραλυσία κράτους, διότι αὐτὸ εἶνε τὸ ἀληθὲς ὄνομα τῆς καταστάσεως, ταύτης, παρέχει ὅλην της τὴν ἀπαισίαν συνδρομὴν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἔκπτωσιν. Ἡ χώρα δὲν θὰ προαχθῇ οὔτε οἰκονομικῶς οὔτε κοινωνικῶς διὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, οὔτε διὰ τοῦ χρυσοῦ τῶν ἐκπατριζομένων καὶ χαμένων ἐθνικῶν. Ἀλλὰ διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν παραγωγικῶν της πόρων, διὰ τῆς πρὸς [illegible] καὶ τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἀγροτικῶν ὑφηγηθυσμῶν, διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ αὐτῶν ἐπιπέδου, διὰ τῆς στερεᾶς ὀργανώσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως καὶ τῆς διαδόσεως τῶν ἀναγκαίων γνώσεων εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς. Ἡ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῶν ἐπαρχιακῶν πληθυσμῶν εἶνε ἡ ἀληθὴς δύναμις τοῦ ἔθνους καὶ, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἀφίενται ἔρημοι τῆς κυβερνητικῆς καὶ διοικητικῆς μερίμνης, ἡ ὀπισθοδρόμησις θὰ καθίσταται σὺν τῷ χρόνῳ πολὺ καταφανεστέρα.

ΟΙ ΠΑΝΣΛΑΥΙΣΤΑΙ ΚΑΙ Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΣΛΑΥΙΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ φύλλου)

Ὁ συντάκτης τοῦ λιβέλλου κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀποφαίνεται ὡς ἐκ τρίποδος, ὅτι οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπολαύουσι **τῆς δικαίας ψήφης (;) τῶν ἀθέων καὶ μηδενιστῶν.** Ποῦ στηρίζει τὴν ἀπόφανσιν ταύτην ὁ λιβελλογράφος; Ἀγνοεῖ ἀρά γε ὅτι μηδενισταὶ ἀνεφάνησαν καὶ ὑπάρχουσιν οὐχὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἀλλαχοῦ καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι; Ἀγνοεῖ ὅσοι μηδενισταὶ συνωμόται κατὰ τῶν καθεστώτων τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος καὶ δολοφόνοι ἐξωρίσθησαν καὶ ἀπέθανον ἐν ταῖς εἱρκταῖς, ἢ ἔτι ζῶσιν ἐν αὐταῖς; Κατὰ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκφέρει τὴν βαρυτάτην μομφὴν ὅτι εἶνε ἄθεοι! Ὁ ἀνώνυμος λιβελλογράφος συγχέει, ὡς φαίνεται, τὴν ἐλευθέραν ἔρευναν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ πρὸς τὴν ἀθεΐαν, νομίζων ὅτι ἡ ἐλευθέρα ἔρευνα συνεπάγεται ἀναγκαίως τὴν ἀθεΐαν! Βεβαίως ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη χρῆσις τῆς ἐλευθερίας δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἢ ἀγαθὰ ἢ κακὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνίοτε δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ κακὰ ἀποτελέσματα, εἶνε ἀρά γε ἀπορριπτέα πᾶσα χρῆσις τῆς ἐλευθερίας; Ὡς ὁ ἄνθρωπος ὡς σωματικῶς νήπιον, ὅταν ἐκ τοῦ οἴονεί τετραποδηστὶ βαδίσματος μεταβαίνῃ εἰς τὸ ἰδιάζον τῷ ἀνθρώπῳ βάδισμα διὰ μόνων τῶν πραγματικῶν ποδῶν, προσκόπτει εἰς τὰ πρῶτα βήματα αὐτοῦ μέχρις οὗ συνηθῆ νὰ ὀρθοποδῇ, οὕτω καὶ ὡς λογικὸν καὶ ἐλεύθερον ὂν ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ δύναται ἐνίοτε νὰ προσκόπτῃ, ἑπομένως καὶ ἐν τῇ χρήσει τῆς ἐλευθέρας ἐρεύνης ὁ ἐπιστήμων, ὑπερβαίνων τὰ ἀνυπέρβλητα ὅρια τὰ ἐπιβαλλόμενα ἑκάστῃ ἐπιστήμῃ, εἴτε ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως αὐτῆς, εἴτε ἐκ τῆς λογικῆς, εἴτε ἐκ τῆς πείρας, δύναται νὰ περιπίπτῃ καὶ εἰς πλάνην, μέχρις οὗ διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ ὀρθῆς χρήσεως αὐτῆς, διὰ διηνεκοῦς σπουδῆς ἐντὸς τῶν προσηκόντων ὁρίων, δυνηθῇ νὰ φθάσῃ βαθμηδὸν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

Τοῦτο ἴσως ἀγνοεῖ ὁ λιβελλογράφος μετὰ τῶν ὀπαδῶν τῶν πανσλαυϊκῶν ἰδεῶν, ἐν Ἑλλάδι ὅμως, ἔνθα τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς ἐλύθη πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν, οὐδέποτε ἐξέλιπεν ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐλευθερίας, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος διακρίνεται ἀπὸ τῶν τετραπόδων, οὐδὲ ἀγνοεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλευθέρας ἐρεύνης ἐν τῇ ἐπιστήμῃ παρὰ πάσας τὰς ἐνδεχομένας ἀποπλανήσεις κατὰ τὰ πρῶτα βήματα ἐν τῷ σταδίῳ αὐτῆς. Οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς θύραθεν ἐπιστήμαις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἱερᾷ ἐπιστήμῃ τῆς Θεολογίας εἶνε ἀναγκαία ἡ ἐλευθέρα ἔρευνα ἐν τῷ προσήκοντι μέτρῳ καὶ ἐντὸς τῶν προσηκόντων ὁρίων τῶν ἐπιβαλλομένων ἔνθεν μὲν ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ὡς ἔχοντος ἀνυπέρβλητα ὅρια ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐνεργείᾳ καὶ γνώσει τῆς ἀληθείας, ἔνθεν δὲ ὑπὸ τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, τῆς συμπληρούσης τὰς ἐλλείψεις καὶ τὴν ἀτέλειαν τῶν διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ προσκτωμένων γνώσεων. Ἀλλὰ πρὸς τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς ἐρεύνης ἀπαιτεῖται ἐν πάσῃ ἐπιστήμῃ καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τήν τε χριστιανικὴν καὶ τὴν καθόλου ἀλήθειαν, ἥτις δὲν εἶνε αὐθαίρετον ἐπινόημα τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὑπάρχουσα αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, εἶνε πραγματική. Ὁ ἀνώνυμος ὅμως λιβελλογράφος, ὡς καὶ ὁ συγγραφεὺς τῆς εἰρημένης ἱστορίας, ὡς φαίνεται, δὲν ἔχει οὔτε ἀγάπην πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν, οὔτε ὀρθὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ θεωρῶν ταύτην ὡς αὐθαίρετον ἐπινόημα τοῦ ἀνθρώπου, νομίζει ὅτι δύναται νὰ διαστρέψῃ αὐτὴν κατὰ τὸ δοκοῦν, **κατὰ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐθνικὰ καὶ πολιτικὰ συμφέροντα τῆς πανσλαυϊκῆς ἑταιρείας, εἰς ἣν ἀνήκει.** Ὁ μηδεμίαν ἀγάπην καὶ τοιαύτην ἀντίληψιν περὶ ἀληθείας ἔχων ἱστοριογράφος δὲν συγγράφει ἐπιστημονικὴν ἱστορίαν, οὐδὲ κἂν ξηρὰν ἀφήγησιν ἱστορικῶν γεγονότων ἢ χρονογραφίαν, ἀλλ' αὐτόχρημα μυθογραφίαν. Τοιοῦτον χαρακτῆρα μυθογραφίας φέρει καὶ ἡ λεγομένη Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τοῦ Lobedev καὶ ὁ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς λίβελλος τοῦ ἀνωνύμου λιβελλογράφου. Ἀλ' ὁ λιβελλογράφος, διαστρέφων τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, ἐπιδιώκει καὶ ἄλλον τινὰ πλάγιον σκοπόν, νὰ **ἀποσπάσῃ τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν σύνδεσμον, τὸν συνδέοντα τὸν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ Ἑλληνισμόν.** Ὁ σκοπὸς οὗτος ὑποδηλοῦται ἐν τοῖς ἑξῆς λόγοις αὐτοῦ: «Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἑλλάδος πάντοτε ἦσαν ξένοι πρὸς τὰς βυζαντινὰς παραδόσεις, τὸ ἔθνος δὲ παρελθὸν δὲν ἠδύνατο εἶναι χορηγήσῃ αὐτοῖς ὑψηλὰ θρησκευτικὰ εἰδανικά! **Ἀποχωρισθέντες τοῦ φυσικοῦ αὐτῶν κέντρου, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εὐκόλως ὑπέπεσαν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Δύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεισῆλθον εἰς τὰς μᾶλλον ἀνεπτυγμένας τάξεις ὁ σύγχρονος μηδενισμὸς καὶ ἡ ἀθεΐα».** Βεβαίως ὁ στενὸς θρησκευτικὸς καὶ ἐθνικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐκτὸς αὐτοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε μέγιστον πρόσκομμα εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας τῶν Πανσλαυϊστῶν, εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ὁ λιβελλογράφος, τὸν σύνδεσμον δὲ τοῦτον ἀγωνίζονται παντοιοτρόπως νὰ διαρρήξωσιν ἢ παραστήσωσιν ὡς μὴ ὑπάρχοντα. Ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς χώραις τοῦ νῦν Ἑλληνικοῦ Βασιλείου οἰκοῦντες Ἕλληνες οὐδέποτε εἶχον ἄλλας θρησκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις, ἢ ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἰδανικὰ διάφορα τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἰδανικῶν τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας, ἢ ἐλάχιστον μέρος ἀπετέλουν αἱ Ἑλληνικαὶ χῶραι τοῦ νῦν Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ νῦν δὲ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτοῦ οἰκοῦντες Ἕλληνες ἔχουσι τὰς αὐτὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις, τὰ αὐτὰ γνήσια ὀρθόδοξα φρονήματα καὶ τοὺς αὐτοὺς ἐθνικοὺς πόθους. Ἐκ τῆς Δύσεως παραλαμβάνουσι καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτοῦ οὐχὶ τὸν μηδενισμόν, **ὅστις εἶνε τελέως ἄγνωστος αὐτοῖς,** οὐδὲ τὴν ἀθεΐαν ἢ ἀλλότρια θρησκευτικὰ φρονήματα καὶ ἀλλότρια ἐκκλησιαστικὰ δόγματα, ἀλλὰ τὸν πολιτισμόν, τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας, ἅτινα ἀλλοτε παρὰ τῶν προγόνων αὐτῶν μετεδόθησαν οὐ μόνον εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Σλαύους μετὰ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας. Ναί, κατὰ Θείαν Πρόνοιαν παρ' Ἑλλήνων τῆς Ἑλληνικῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας παρέλαβον οἱ Σλαῦοι τὸν χριστιανισμόν, ὡς διδάσκει ἡ ἱστορία, ἡς τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν βεβαίως δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀμφισβητήσῃ οὔτε ὁ λιβελλογράφος, οὔτε ὁ Lebedev.

Ἀλλ' ἀρά γε ἐκαλλιέργησαν καὶ ἐπολλαπλασίασαν τὸ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας διὰ τοῦ χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ δοθὲν αὐτοῖς τάλαντον; Διετήρησαν τοὐλάχιστον αὐτὸ ἀκέραιον καὶ γνήσιον, ὡς παρέλαβον παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν; Τὰ φυλετικὰ καὶ θρησκευτικὰ φρονήματα τῶν πανσλαυϊστῶν καὶ τὸ δι' αὐτῶν παραχθὲν βουλγαρικὸν σχίσμα καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ γεγονότα καὶ φαινόμενα κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους καθιστῶσι λίαν ἀμφίβολον τὴν πιστὴν διατήρησιν τῆς γνησίας ὀρθοδοξίας παρὰ τοῖς ὀπαδοῖς τῶν θρησκευτικῶν καὶ φυλετικῶν ἀρχῶν τοῦ πανσλαυϊσμοῦ.

Ἂν ποτε οἱ πανσλαυϊσταὶ ἐθεραπεύοντο ἐκ τοῦ νοσήματος τῆς μεγαλομανίας, ὑφ' ἧς δεινῶς πάσχουσιν, ἤθελον ἐννοήσῃ οἵων καὶ ὁπόσων κακῶν πρόξενοι ἐγένοντο οὐ μόνον εἰς ἄλλους ὀρθοδόξους λαοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, εἰς τὸ γενναῖον καὶ ὀρθόδοξον ρωσικὸν ἔθνος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὀρθοδοξίαν. Ἐμμένοντες δ' εἰς τὰς ἀντιχριστιανικὰς καὶ χιμαιρικὰς ἰδέας αὐτῶν καὶ μᾶλλον ἀγωνιζόμενοι νὰ ἐπιβάλωσι ταύτας εἰς τὴν Ρωσικὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὸν Ρωσικὸν λαὸν καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κληρικοὺς καὶ ὁμολόγους τῆς Ρωσίας, παρὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ χριστιανικὴν θέλησιν καὶ ὀρθοφροσύνην αὐτῶν, ἐλέγχονται, ὅτι εἶνε ἀνεπίδεκτοι τοῦ ἀληθοῦς πνεύματος τοῦ χριστιανισμοῦ, τῆς γνησίας ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Ὅθεν ὀρθῶς εἶπε περὶ αὐτῶν ὁ σοφὸς Ἱεράρχης τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀείδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Σύρου Ἀλέξανδρος, ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσι «τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τὸ πνεῦμα τὸ εὐκένητον καὶ ὑψιπετὲς καὶ φιλόσοφον, τὸ ὁποῖον ἐζωοποίει τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας Πατέρας καὶ διδασκάλους, τὸ πνεῦμα τὸ δημιουργικόν, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξε καὶ διετύπωσε δι' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας καὶ δι' ἅπαντα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη τὰς αἰωνίας τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως ἀληθείας· τὸ πνεῦμα τὸ γόνιμον καὶ εὐρὺ καὶ ἀμφιλαφές, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπεδείκνυτο στεῖρον καὶ πενιχρὸν τὸ πνεῦμα καὶ αὐτῆς τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας· τὸ πνεῦμα τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἀκατάβλητον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε διέλιπε ζῶν καὶ ἐνεργοῦν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ...»

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΜΩΤΑ

Γνωσθέντος ὅτι οἱ ἀπαγαγόντες τὸν ὁμογενῆ κ. Σιμώταν λησταὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ δάσος Χασὰν-κιοῦ παρὰ τὸ Καλλάρ, ὁ ταγματάρχης τῆς ἐν Βράτσι χωροφυλακῆς Χαμδῆ βέης ἐξεπέμφθη πάραυτα πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, κατώρθωσε δὲ καὶ νὰ συναντήσῃ τρεῖς ἐξ αὐτῶν εἰς Φραγκότς. Οὗτοι ἦσαν ὁ Στέγας Βαρβαρούσης, Χαράλαμπος ἀπὸ τὸν Σάλωνα καὶ Τσόλακας ἐκ Γρεβενῶν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συμπλοκὴν ἐφονεύθησαν εἰς στρατιώτης ὡς καὶ οἱ δύο ἐκ τῶν λῃστῶν. Ὁ τρίτος ὁ Τσόλακας συνελήφθη καὶ ἤχθη εἰς Κοζάνην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λιψίστην. Οὗτος εἶπεν ὅτι αὐτὸς μετὰ τῶν δύο ὀπαδῶν του εἶχον ἀποχωρισθῆ τῆς λῃστοσυμμορίας πρὸ ἑβδομάδος ἡμερῶν. Ὁπωσδήποτε ὅμως ὁ ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς Χαμδῆ βέης μετὰ τοῦ λοχαγοῦ Μουχτὰρ ἀγᾶ ἐπιλήφθησαν τῆς καταδιώξεως καὶ τῶν ἄλλων λῃστῶν, τῶν ὁποίων ἡγεῖται ὁ λῃστάρχος Ἀλ. Καραβαγγέλης, πιστεύεται δὲ ὅτι ταχέως θὰ συλληφθῶσι καὶ οὗτοι. Τῇ τελευταίᾳ στιγμῇ ὁ κ. Σιμώτας ἀπηλευθερώθη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΝΣΒΑΑΛ

Η ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 Σ)βρίου. Αἱ ἐφημερίδες ἀποφαίνονται, ὅτι ἡ ἐκκρεμὴς αὕτη κατάστασις μετὰ τοῦ Τράνσβααλ ἀρχίζει νὰ παρατείνηται πολὺ καὶ ὅτι βλάπτονται μᾶλλον ἢ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Προσκαλοῦσι τὴν Κυβέρνησιν ἢ νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἡ μετὰ τοῦ Τράνσβααλ διαφορὰ θὰ λυθῇ εἰρηνικῶς.

ΣΟΒΑΡΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩ ΚΟΣΜΟΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πολλὰ ἐγράφησαν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον περὶ τῶν προπαρασκευῶν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸν ἐνδεχόμενον μετὰ τοῦ Τρανσβαὰλ πόλεμον. Εἰς αὐτὰ τὰ πολλὰ ὑπῆρχον καὶ πλεῖσται ὑπερβολαί, ἐν τούτοις ὅμως αἱ ἀγγλικαὶ πολεμικαὶ παρασκευαὶ ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως καὶ αἱ μέχρι σήμερον τοιαῦται εἶναι σημαντικαί. Ἡ ἀποικία τοῦ Νατὰλ εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ἀπειλεῖται ἰδιαιτέρως ἐν περιπτώσει πολέμου. Ἡ Ἀγγλία ἐδιπλασίατεν ἐκεῖ τὸν στρατόν της. Ἀπὸ 10,000 τὸν ἀνεβίβασεν εἰς εἴκοσι.

Ταυτοχρόνως σώματα στρατοῦ ἐκ 30 χιλιάδων ἀνδρῶν διωργανώθησαν ἐν Ἰνδίαις καὶ Ἀγγλίᾳ ἕτοιμα ν' ἀναχωρήσωσιν εἰς πρώτην διαταγήν.

Ἡ γενικὴ ἀρχηγία τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ θ' ἀνατεθῇ εἰς τὸν στρατηγὸν σὶρ Ρέβερς Μπύλλερ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Οὶτ, ὅστις ἔχει τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐν Νατὰλ στρατοῦ. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔδρεψε μὲν πολλὰς πολεμικὰς δάφνας ἐν Ἰνδίαις, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν δέουσαν πολεμικὴν πεῖραν διὰ τὴν Ἀφρικήν. Ἐν ᾧ ὁ Μπύλλερ ἐπολέμησεν ἤδη τῷ 1874 εἰς τὴν Ἀφρικήν, πρὸς τοὺς Κάφρους τῷ 1878 καὶ πρὸς τοὺς Ζουλοὺ τῷ 1879. Ὥστε κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν Ἄγγλων εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν «Ἀφρικανὸς» στρατηγός.

×

Οἱ προφῆται δὲν ἐλλείπουσι καὶ διὰ τὸν πόλεμον τοῦ Τρανσβαὰλ. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τοῦδε ἤρχισαν νὰ προεξοφλοῦν τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου.

«Ἐὰν ἐνικήθημεν τῷ 1881, λέγουσι μερικοί, τὴν ἐπάθαμεν διότι δὲν εἴχομεν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν δυνάμεων τῶν ἀντιπάλων μας». Τώρα ὅμως μετὰ πολλῆς αἰσιοδοξίας προβλέπουσι τὴν νίκην. Ἐὰν ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς προχωρήσῃ μέχρι τῆς Πραιτωρίας, τὸ Τρανσβαὰλ εἶνε χαμένον. Ἀδιάφορον πόσον θὰ διαρκέσῃ ἡ πολιορκία.

Ἄλλοι προφῆται δὲν εἶνε τόσον ἐνθαρρυντικοί. Προβλέπουσιν ὅτι ὁ πόλεμος θὰ καταντήσῃ φυλετικός. Ὅλοι οἱ ἀποικοι Ὁλλανδοὶ καὶ ἄλλοι θὰ λάβωσι τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῶν Μπόερς, καὶ ὄχι μόνον οἱ τοῦ Τρανσβαὰλ ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀποικίαις τῆς Εὐέλπιδος Ἄκρας ἐγκατεστημένοι.

Δύο μόλις γενεαὶ τοὺς χωρίζουν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἦσαν ὅλοι συνηνωμένοι κατὰ τῆς ἀγγλικῆς κυριαρχίας. Αἱ τετρακόσιαι χιλιάδες κάτοικοι τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς οἱ Ὁλλανδικῆς καταγωγῆς κατάγονται σχεδὸν ἀπὸ 250 οἰκογενείας. Ἔχουσι λοιπὸν κάποιον συγγενικὸν δεσμὸν καὶ ἐμφωλεύει ἐν αὐτοῖς τὸ οἰκογενειακὸν αἴσθημα. Καὶ ὅστις προσβάλλει τὸν ἕνα κλάδον, προσβάλλει τὸ δένδρον ὁλόκληρον. Καὶ οἱ ἀπασιόδοξοι οὗτοι προβλέπουσιν ὅτι διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸν πόλεμον ἡ Ἀγγλία, πρέπει νὰ στείλῃ τοὐλάχιστον 50 χιλιάδες στρατοῦ· διότι οἱ Μπόερς μετὰ τῶν συμμάχων των ἀνέρχονται εἰς 90 χιλιάδας.

Ἀλλ' οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι στηρίζονται ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καθ' ἣν ὅλοι οἱ μάχιμοι «Ἀφρικάνδερς» θὰ λάβωσι τὰ ὅπλα.

Πρᾶγμα πολὺ ἀμφίβολον.

×

Εἰς τὴν Σερβίαν ἡ δίκη τοῦ Κνέζεβιτς πλησιάζει εἰς τὸ τέλος της. Μεθ' ὅλην τὴν ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων πιστεύουσιν ὅτι τὸ στρατοδικεῖον θὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον καί τινας ἄθῳον συνενόχους ριζοσπάστας. Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος θὰ ἀπονείμῃ χάριν; Αὐτὸ εἶνε ζήτημα.

Ἰδοὺ καὶ ἐν τελευταῖον ἐπεισόδιον μεταξὺ τοῦ Κνέζεβιτς καὶ τοῦ συνηγόρου τῶν ριζοσπαστῶν κατὰ τὴν δίκην.

Ὁ συνήγορος στραφεὶς πρὸς τὸν Κνέζεβιτς τὸν ἐρωτᾷ πόσους εἶχεν ἀδελφούς.

— Ἕνα, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. Ὀνομάζεται Τιμόθεος.

Ὁ συνήγορος (πρὸς τοὺς δικαστάς). — Ὁ Κνέζεβιτς εἶνε ἕνας φυστῆς.

Ὁ πρόεδρος τῷ παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσβάλῃ κανένα χωρὶς ἀποδείξεις.

Ὁ συνήγορος. — Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὀνομάζεται Ρίστα Πάϊτς. Ἔκλεψε τὸ διαβατήριον ἑνὸς Κνέζεβιτς.

Πρόεδρος.—Ἠμπορεῖτε νὰ τὸ ἀποδείξητε;

Ὁ συνήγορος (μετὰ δισταγμόν).—Θὰ τὸ ἀποδείξω διὰ μαρτύρων.

×

Περὶ δὲ τῆς καταστάσεως ἐν Σερβίᾳ ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» δημοσιεύει ἐκ Βελιγραδίου τηλεγράφημα, καθ' ὃ ἡ κατάστασις πλέον κατήντησεν ἀφόρητος. Ἡ στάσις τῶν Δυνάμεων ἐνέβαλεν εἰς δισταγμὸν τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον, ὅστις πολὺ πιθανὸν θὰ μεταβάλῃ πολιτικήν.

Χάριν τῆς Σερβίας καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς συνοστείας τῶν Ὀβρένοβιτς θεωρεῖται ἀναγκαῖον ὅπως ὁ Μιλᾶνος ἀπομακρυνθῇ τῆς Σερβίας. Ἡ δημοσία γνώμη ἐν Εὐρώπῃ ἡ πανδήμως ἐκδηλωθεῖσα ὑπὲρ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος τοὺς ὁποίους ζητεῖ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ὁ Μιλᾶνος καὶ οἵτινες κατ' οὐδὲν ἐνέχονται εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ δολοφονικὴν ἀπόπειραν, συμπίπτει τὴν φορὰν ταύτην μὲ τὴν ἐπίσημον γνώμην τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων, καὶ ἡ πλήρης συνεννόησις τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωσίας, τῶν δύο κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφερομένων κρατῶν διὰ τὴν ἐν Σερβίᾳ κατάστασιν, θὰ ἐπιφέρωσι καὶ τελείαν μεταβολὴν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, καὶ τοῦτο ἐν ὅσῳ ἀκόμη εἶνε καιρὸς καὶ δὲν διασαλευθῇ ἡ τάξις ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ Πάϊτς καὶ οἱ Ταουσανέβιτς καὶ Τζοῦριτς, οἱ δημοφιλέστεροι πολιτικοὶ τῆς Σερβίας ἄνδρες, καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον καὶ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις ἐντὸς 48 ὡρῶν.

Ἐντὸς ἄλλων 48 ὡρῶν πιθανὸν νὰ διασαλευθῇ καὶ ἡ βάσις τοῦ θρόνου τῶν Ὀβρένοβιτς!

×

Τὸν ἐπίλογον τοῦ ταξειδίου τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου μᾶς τὸν δίδει ἡ «Νέα Ταγγεμβλάτ» τῆς Βιέννης.

Ὁ ἡγεμὼν Νικήτας, γράφει, μεταβαίνων εἰς Κων)πολιν εἶχε σκοπὸν νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὸν Σουλτᾶνον καὶ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ὁ συνένωσις ὑπὸ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου θὰ ἦτο ὠφέλιμος καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' ὁ Σουλτᾶνος δὲν ἤκουσε μετὰ πολλῆς εὐρεσκείας τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἡγεμόνος Νικήτα, καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι δὲν ἐδόθη τὸ προαναγγελθὲν ἐπίσημον δεῖπνον εἰς τὸ Γιλδίζ καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ θαλαμηγὸς δὲν ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Καὶ αὐτὰ ὅλα ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Βιέννης» τὰ γράφει κατὰ πληροφορίας ἐκ πηγῆς διπλωματικῆς ἀσφαλοῦς!

Χωρὶς ὅμως νὰ πληρώνη ἀσφάλιστρα καὶ εἰς καμμίαν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρείαν.

×

Εἰς τὸ Ὀπόρτον τῆς Πορτογαλλίας τὸ πλῆθος ἀντὶ νὰ καταπολεμῇ μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς ὑγιεινῆς τὴν πανώλη, ἐξακολουθεῖ τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἰατρῶν!

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐλιθοβόλησαν τὰς ἁμάξας τῶν ἰατρῶν, οἵτινες μετέβαινον νὰ κάμουν μίαν αὐτοψίαν.

Κατέστρεψαν ἐπίσης καὶ μίαν ἀπολυμαντικὴν ἅμαξαν.

Δύο ἰατροὶ ἐπληγώθησαν ἐλαφρῶς.

Δὲν εἶνε μόνον περίεργος, ἀλλὰ καὶ κάτι περισσότερον ἡ στάσις τοῦ πλήθους ἀπέναντι τῶν ἰατρῶν.

Νὰ λιθοβολοῦν τοὺς ἰατροὺς, διότι ἀπεκάλυψαν τὴν πανώλη καὶ ἐννοοῦν τώρα μὲ κάθε μέσον νὰ τὴν περιορίσουν καὶ νὰ μὴ τὴν ἀφήσουν νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Καὶ νὰ μὴ συλλογισθοῦν οἱ ἀσπλαγχνοι, ὅτι παρέβλαψαν τὰ συμφέροντα καὶ τὰ κέρδη μερικῶν κατοίκων τοῦ Ὀπόρτο!

Τί λόγος!

×

Ἀπέθανεν ὁ Ἀριστείδης τῆς Γαλλίας, Κέστνερ ὁ δίκαιος, ὁ ὑψώσας πρῶτος τὴν φωνὴν ὑπὲρ τοῦ Δρέυφους καὶ ἐπισήμως ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς Γερουσίας ἀναλαβὼν νὰ κάμῃ τὰ πρῶτα διαβήματα καὶ νὰ δώσῃ τὴν πρώτην ὤθησιν ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς δίκης του.

Οἱ ἄλλοι ἥρωες τῆς Δρεϋφουσικῆς ἐποποιίας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης θὰ φέρωσιν ἴσως ἐν τῇ ἱστορίᾳ διαφόρους χαρακτηρισμούς, ἀλλ' ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ δικαίου ἀνήκει ἀναμφισβητήτως εἰς τὸν Σέρρ Κέστνερ.

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ ΜΑΣ

ΕΚ ΛΕΧΑΙΝΩΝ

11 Σεπτεμβρίου

(Τοῦ τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Τὸ δρᾶμα τοῦ Βαρθολομαίου.— Ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι καὶ τὰ αἴτια.— Ὁ φονευθείς

Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Καρδιακαῦτι φιλησυχώτατος καὶ λαμπρὸς διὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ διαγωγήν του ἐν γένει νέος Ἀνδρέας Φωτόπουλος, προ πινος ἠρραβωνίσθη ἐν Βαρθολομιῷ πολυφερνον κελίτσα, ἧς τὴν οἰκογένειαν δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθην νὰ μάθω, ἐκ τῆς ὁποίας σὺν τοῖς ἄλλοις ἐλάμβανεν ὡς προῖκα καὶ σταριδάμπελον ἀρκετῆς ἐκτάσεως, ἐν ᾗ χθὲς περὶ ὥραν 5—5 1/2 μ.μ. ἐπλανώντο μακαρίως καὶ ἀνενοχλήτως βόσκοντα δύο-τρία ἄλογα τῶν ἀδελφῶν Ζαρογιαννάκων Πάνου, Δημητ. Νικολ. κλπ. καὶ Χρήστου. Ὡς εἰκὸς, ἅμα τῇ ἀντιλήψει αὐτῶν ἔσπευσε καὶ παρεκάλεσεν ἀτομικῶς αὐτοὺς διὰ μειλιχιωτάτου καὶ λίαν εὐγενοῦς τρόπου νὰ ἐξαγαγωσιν ἐκεῖθεν αὐτά, ἵνα μὴ προξενήσωσι τυχούσας ζημίας. Ἀλλ' αὐτοὶ ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως τῷ ἔστρεψαν τὰ νῶτα, προσθέσαντες ἀγερώχως: Ἔτσι τὸ θέλομεν ἐμεῖς καὶ νὰ πᾶς νὰ κάμῃς τὴν ἀναφορά σου! Ὁ δυστυχὴς Φωτόπουλος, φύσει ἀγαθὸς καὶ φιλόνομος, ἔσπευσε νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ δίκαιον του διὰ τῆς ἀρχῆς. Ἀλλὰ φεῦ! δὲν εὗρεν ἐκεῖ τὸν προϊστάμενον τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀπῆλθεν ἄπρακτος.

Οὗτοι δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπιστρέφοντα, τέσσαρες ἐν ὅλῳ τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἐννοήσαντες ὅτι μετέβη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἵνα γνωστοποιήσῃ τὴν παρανομίαν καὶ αὐθάδειάν των, ἐπετέθησαν εἰσνεῖ ἐξ ἀπίνης ἐναντίον του διὰ ξύλων καὶ ροπάλων καὶ τὸν ἀφῆκαν σχεδὸν ἡμιθανῆ, μαλωπίσαντες αὐτὸν εἰς διάφορα τοῦ σώματος καὶ τὴν κεφαλὴν μέρη! Ὦ τῆς ἀπανθρωπίας των!!! Δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τοῦτο τὰ αἱμοχαρῆ τέρατα, ἀλλὰ εἰς ἐπίμετρον κάποιος ἐξ αὐτῶν πυροβολεῖ διὰ τουφεκίου καὶ ἀφίνει αὐτὸν ἄπνουν, ἐξαγαγὼν ὅλα του τὰ ἐντόσθια!!! Οὕτω δὲ ἐν φόβερᾳ παραμορφώσει καὶ ἐν οἰκτροτάτῳ θεάματι παρελήφθη ὑπὸ τῶν συγγενῶν του καὶ σήμερον ἐνταφιάζεται!

Περιττὸν νὰ κάμωμεν λόγον περὶ τῶν θρήνων καὶ κοπετῶν τῆς μνηστῆς του, ἥτις παραφόρως τιλλουσα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν λιποθυμεῖ καὶ παραφέρεται. Μεγάλως ἐλυπήθησαν, ὅσοι τυχὸν ἐγνώριζον τὴν οὕτω σκληρῶς ἀπολεσθεῖσαν ταύτην ὑπαρξιν. Οὕτως ἐκ τῆς πράξεως ταύτης καταφαίνονται αἱ αἱμοβόροι διαθέσεις τῶν φονέων καὶ ἡ ἀθῳότης τοῦ φονευθέντος. Δύο τῶν δραστῶν συνελήφθησαν ἀμέσως. Ὁ εἰρηνοδίκης μας σήμερον μεταβαίνει πρὸς ἀνάκρισιν.

Δύτης

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ

Νέα βουλευτικὴ ἐκλογή.— Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ἀθανασιάδου

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ὁ ἐκλογικὸς σάλος κατέπαυσεν· ἡ ἡσυχία ἀπεδόθη εἰς τὸν τόπον καὶ ὁ εἰρηνικὸς βίος ἐπανέλαβε τὸν ροῦν του· κανεὶς πλέον δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων τόσος πρὸ ὀλίγου ἐγείρετο θόρυβος· νῦν διεξάγονται κατὰ συνέχειαν οἱ περὶ πολιτικῆς ἐπικρατήσεως ἀγῶνες τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομματικῶν μερίδων, ἰδίᾳ τῶν κεκηρυγμένων κυβερνητικῶν· οἱ κ. Στεφανόπουλοι παρέστησαν ἰσχυρότατοι κομματάρχαι, ἡ πολιτικὴ δὲ θέσις των ἀπέβη ἔντως ἐπίφθονος. Ὄγκον τοιοῦτον κομματικῆς ὑπεροχῆς σπανιώτατα συναντᾷ τις. Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Σπηλιάδης καὶ μεγάλης ἀπολαύει συμπαθείας καὶ δύναμιν σχετικῶς ἰσχυρὰν κέκτηται ἐν Πύργῳ, ἐνῶ ἰδίως ἐφιλοδόξησε νὰ δράσῃ. Περὶ τὰ δύο τὰ πολιτικὰ κέντρα στρέφεται ἡ κυβερνητικὴ εὔνοια, περὶ αὐτῆς δὲ ἀντιμάχονται ἀνισοροπως πάντοτε οἱ μνησθέντες κομματάρχαι.

Ἐὰν τις ἤθελε νὰ κρίνῃ τὸν ἀγῶνα τοῦτο βεβαίως δὲν θὰ ἐξῆγεν ἀγαθὰ συμπεράσματα διὰ τὸν τόπον· οἱ ἀγῶνες οὗτοι περὶ ἐπικρατήσεως συνήθως δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς εὐγενεῖς σκοπούς· ἡ στερέωσις τῆς κομματικῆς δυνάμεως ἢ ἡ αὔξησις αὐτῆς εἶνε ἡ κρατοῦσα ἐν αὐτοῖς ἰδέα· πρὸς τοῦτο δὲ εἴθισται νὰ ἐπιζητῆται ἡ θεραπεία ἀτομικῶν ἕλως συμφερόντων ἐπὶ θυσίᾳ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως. Ἕνεκα τούτου ἡ τοιαύτη πολιτικὴ κίνησις εὑρίσκει ἀδιαφόρους τοὺς χρηστοὺς πολίτας, συναισθανομένους θλιβερῶς, ὅτι ἡ πολιτικὴ πρόοδος δὲν ἀνέτειλεν ἔτι παρ' ἡμῖν.

Μία ὑποψηφιότης

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἤρξατο ἀπασχολοῦσα ἡ εὐθὺς τὴν ἑπομένην τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν εἰς μεγάλην ἔκτασιν θρυληθεῖσα ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ἀθ. Ἀθανασιάδου, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐπιτυχόντος δημάρχου Ἤλιδος κ. Παπαγιαννοπούλου, βουλευτοῦ.

Βεβαίου ὄντος, ὅτι οὗτος θὰ παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἡ λαϊκὴ προτίμησις αὐθόρμητος καὶ καθολικὴ ἐστράφη ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ἀθανασιάδου, ἀπολαύοντος γενικῶν συμπαθειῶν καὶ τιμωμένου διὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἀδιακόπους αὐτοῦ ἀγῶνας ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Καὶ ὄντως χαρακτῆρα, οἷος ὁ τοῦ κ. Ἀθανασιάδου, σπανίως συναντᾷ τις ἔν τε τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ· δικαιοτάτη δὲ θὰ εἶνε ἡ προσφερομένη εἰς αὐτὸν ἠθικὴ ἀμοιβὴ ἐκ μέρους τοῦ τόπου, ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος τοῦ ὁποίου ἀπετέλεσαν πάντοτε τὸ ἰδανικόν του.

Εἰσέτι δὲν εἶνε καθωρισμένα τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου· ἀναμφίβολον ὅμως εἶνε, ὅτι ὁ κ. Ἀθανασιάδης θὰ ὑποστηριχθῇ ἐκθύμως ὑπὸ τῶν κ. Στεφανοπούλων, μεθ' ὧν συνέχουσιν αὐτὸν στενώτατοι συγγενικοὶ δεσμοί· ἐπειδὴ ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ προσλάβῃ καὶ πολιτικὴν χροιάν, πιθανὸν νὰ δημιουργηθῶσιν ἀντιδράσεις, αἵτινες ὅμως γενικῶς ἐλπίζεται, ὅτι θὰ ναυαγήσωσι πρὸ τῆς σταθερᾶς καὶ ἀδόλου ἐκτιμήσεως, δι' ἧς ὁ Ἠλειακὸς λαὸς περιβάλλει τὸν ἄνδρα καὶ ἰδίᾳ ἡ πόλις τοῦ Πύργου.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Δ. Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1883

121 Ὁδὸς Αἰόλου 121

(Ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης)

Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο θὰ εὑρωσιν εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ τιμὰς ἀπιστεύτως **συγκαταβατικάς.**

Πλουσέαν καὶ ἐκλεκτὴν ὠραιοκηνύλην.

Σάπωνας γνησίους ἀγγλικους φανικοῦ ἐξέος, μέλιτος, οἰκογενειακοὺς καὶ ἄλλους διαφόρους.

Μολύβια καὶ **πέννες** Ἁρμοστοῦ Κρήτης διαφόρους εἰκόνας χρωματιστὰς καὶ λιθογραφημένας τοῦ ἰδίου, τῆς Β. Οἰκογενείας καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος.

Μελάνην καὶ **χάρτην** τυπογραφικὸν.

Ἤριτσυ ἑκατομμύριον κάρτας μεταξωτὰς καὶ ἁπλᾶς διὰ τὰς ἑορτὰς καὶ διὰ ρεκλάμας καταστημάτων.

Χρηματοκιβώτια σιδηρᾶ μικρά.

Μεγάλην καὶ ἐκλεκτὴν συλλογὴν μελανοδοχείων διὰ δῶρα τοῦ νέου ἔτους.

Κενέζικους δίσκους καὶ ἑταζέρας ποικίλας καὶ κομψοτάτας ἐκ πεπιεσμένου χάρτου.

Εἰκόνας fin de siecle νέας τέχνης ἀπαραμίλλου. Μελάνην τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων.

Ἐκτελεῖται ταχύτατα καὶ καλλιτεχνικῶς πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία.

Χαράσσονται σφραγῖδες.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΛΕΩΛΙΔΑ Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

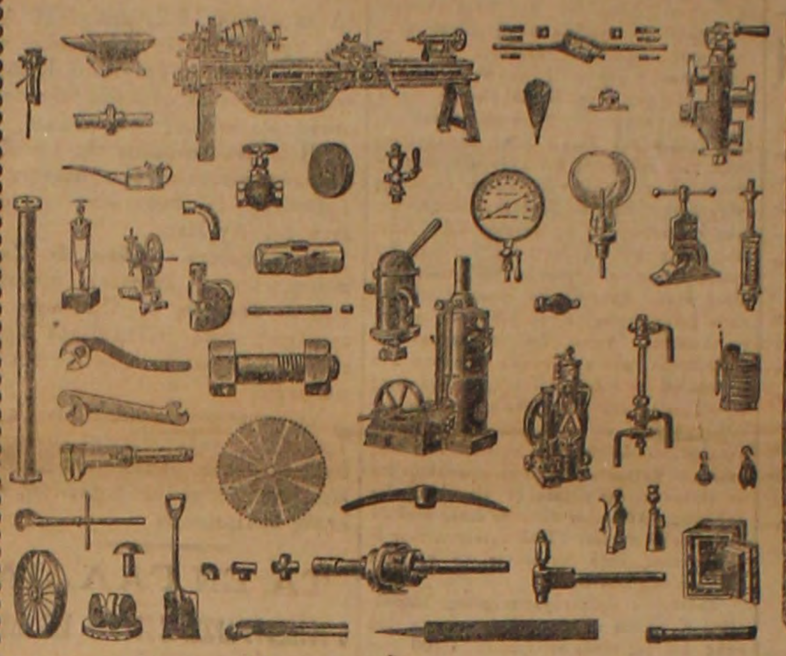

ΕΙΔΗ ΔΙΑ ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΥΦΑΝΤΗΡΙΑ ΑΤΜΟΜΥΛΟΥΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΑ ΞΥΛΟΥΡΓΕΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥρ. 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Κύμην καὶ Σκῦρον.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥρ. 8 μ. μ. (διὰ τῆς διώρυγος). Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον, Παξοὺς καὶ Κέρκυραν.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥρ. 9 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν (Θήρας), Θήραν, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον καὶ Μῆλον.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥρ. 10 μ. μ. (διὰ τῆς Διώρυγος). Διὰ Κόρινθον, Λουτράκιον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Ἄκτιον, Κόπραιναν, Καρβασαρᾶν, Σαλαώραν καὶ Πρέβεζαν.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥρ. 8 π. μ. Διὰ Σῦρον.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥρ. 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Ἀταλάντην, Αἰδηψὸν (κατὰ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ὥρ. 9 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Τῆνον καὶ Μύκονον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥρ. 9 π.μ. (διὰ τῆς Διώρυγος). Διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρενδήσιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 11 π. μ. (Διὰ τῆς Διώρυγος). Διὰ Λουτράκιον (τὸ θέρος), Πάτρας, Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν, Ἀγ. Κυριακὴν, Μάραθον, Πύλον, Κορώνην. Νησίον, Καλάμας, Γύθειον καὶ Κύθηρα.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥρ. 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥρ. 9 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Νάουσαν (Πάρου), Νάξον, Ἀμοργὸν, Ἴον, Σίκινον, Φολέγανδρον, Οἶαν (Θήρας), Θήραν καὶ Ἀνάφην.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ὥρ. 9 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Ἄνδρον καὶ Κύθνον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥρ. 7 π. μ. Διὰ Κέαν, Κύθνον καὶ Σῦρον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥρ. 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς, Βόλον, Σκίαθον καὶ Σκόπελον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 9 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Τῆνον καὶ Μύκονον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥρ. 10 μ. μ. Διὰ Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένιον, Καρβαμύλην, Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Μεθώνην (κατὰ τὸ θέρος), Πύλον, Μάραθον, Ἀγ. Κυριακὴν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον καὶ Πάτρας (ὁπόθεν διὰ τῆς Διώρυγος θὰ διευθύνεται κατ' εὐθεῖαν εἰς Πειραιᾶ, ἔνθα θὰ καταπλέῃ τὴν 7 μ. μ. ἑπάστης Τετάρτης καὶ Θ' ἀναχωρῇ διὰ Πελοπόννησον τὴν 11ην π. μ. τῆς ἑπομένης μέσον Διώρυγος, ὡς τὸ ἄνωθι δρομολόγιόν του).

Πρακτορεῖα: Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀθηνᾶς 140, ἐναντὶ τοῦ ὑπουργείου Σιδηροδρόμου παρὰ τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας καὶ κάτωθι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἰω. Σόλωνος· Ἐν Πειραιεῖ δὲ ἐπὶ τῆς παραλίας Τζελέπη καὶ παραπλεύρως τῶν Πρακτρείων Αὐστριακοῦ Λόυδ, Ἰταλικοῦ Florio et Rubattino καὶ Πανελληνίου.

Τὰ Πρακτορεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνδέονται διὰ τηλεφώνου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΩΝ ΜΑΚΔΟΥΑΛ ΚΑΙ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα καὶ Βόλον.

ΤΡΙΤΗΝ, (μεσημβρίαν) διὰ Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥρ. 3 μ. μ. διὰ Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βάρναν (Βουλγαρίας).

ΤΡΙΤΗΝ, ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα (Αἰδηψὸν τὸ θέρος), Στυλίδα, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥραν 7 μ. μ. διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον, Κέρκυραν καὶ Ἀγ. Σαράντα.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σῦρον, Τῆνον, Κύθνον καὶ Ἄνδρον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ὥραν 7 π. μ. διὰ Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Καλάμας, Νησίον (τὸ θέρος). Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἀγ. Κυριακὴν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον καὶ Πάτρας. Ἔνθα συναντᾶται μὲ τὸ ἐκ Πειραιῶς προερχόμενον ἀτμόπλοιον τῆς γραμμῆς Ἑπτανήσου.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 8 μ. μ. διὰ Κόρινθον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα. Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Βόν